

### **Konfliktu risināšana: skolēns – skolotājs.**

Lai arī ikdienā mēs sagaidām, ka skolēnu un skolotāju attiecības ir balstītas sapratnē, reizēm nākas piedzīvot viedokļu sadursmi, ko pavada spēcīgas emocijas – ne tikai skolēnam vai skolotājam, bet arī vecākiem. Kā rīkoties, lai šādas situācijas risinātu pēc iespējas sekmīgāk?

Ja bērns vecākiem sūdzas par kādu skolotāju, tad mūsu kā vecāku uzdevums ir uzklaut bērnu stāstīto un, cik iespējams, saglabāt mieru. Tā kā no bērna mēs dzirdam tikai vienas puses viedokli, tad izdarīt secinājumus var būt pārāgri. Pirms ķeramies pie problēmas risināšanas, svarīgi ir saprast, kā šāda situācija ir izveidojusies.

#### Solis Nr.1

Ja bērna stāstītais liek domāt, ka pārdzīvojumus izraisījis kāds pārpratums, **rosināsim bērnu pašu iet pie skolotāja un pārrunāt notikušo vai neskaidro.** Ļaujot bērnam pašam uzņemties iniciatīvu, mēs palīdzam viņam attīstīt prasmes, kas būs noderīgas arī turpmāk dažādās saskarsmes situācijās. Un izrunājot pārpratumus jau pašā sākumā, mēs samazinām iespēju emocijām uzkrāties un konfliktam attīstīties.

#### Solis Nr.2

Ja problēma ir sarežģītāka nekā bērna spējas vai vēlēšanās to atrisināt, nepieciešama **saruna starp vecāku un skolotāju.** Lai saruna būtu pilnvērtīga, tai vajadzīgs gan abpusēji izdevīgs laiks, gan vieta, tāpēc par to būtu iepriekš jāvienojas. Ja mācību priekšmeta skolotāja telefona numurs nav zināms, tas ir pieejams klašu audzinātājiem vai pie skolas administrācijas.

#### Solis Nr.3

Ja iepriekšējās sarunas nav devušas vēlamo rezultātu un problēma netiek atrisināta, **trešās personas piesaiste** (piem., klases audzinātāja vai sociālais pedagogs) var palīdzēt abām pusēm saprasties un rast risinājumu.

#### Solis Nr.4

Ja līdzšinējie centieni nav palīdzējuši situāciju uzlabot, situācija risināma **ar skolas direktora iesaisti.**